

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/183/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513216055
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1513216055.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., IČO: 00 492 736, Olejkárska 1, Bratislava, zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom Nám. M. Benku 9, Bratislava, proti odporkyni: T. G., B.. X. X. XXXX, X. W. XX, X., štátna občianka SR, o zaplatenie 50,70 eur, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 12. januára 2015, č. k. 6C/397/2014-33, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporkyňa je **p o v i n á** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 29,99 eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, JUDr. Vladimíra Kána, advokáta so sídlom Nám. M. Benku 9, Bratislava, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur, ako aj nahradiť trovy konania vo výške 16,50 eur za súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 29,29 eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 760, § 772 prvej vety zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obč. zákonník“), § 14 ods. 2, § 16 ods. 1, 4 písm. a/, c/, ods. 5, § 17 ods. 2 zák. č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave v znení účinnom od 1. 3. 2012, čl. 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a vecne cestovaním odporkyne dňa 16. 10. 2012 v Bratislave v dopravnom prostriedku navrhovateľa bez cestovného lístka, v dôsledku čoho ju zaviazal na zaplatenie cestovného a sankčnej úhrady spolu vo výške 50,70 eur.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 a § 150 ods. 2, § 151 ods. 8 zák.č. 99/1963 Zb. v platnom znení (ďalej „O.s.p.“) a v konaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby á 16,60 eur (prevzatie a príprava právneho zastúpenia) + režijný paušál v sume 7,81 eur + 20 % DPH. Navrhovateľovi súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, a to s poukazom na ust. § 150 ods. 2 O.s.p., výšku uplatnenej pohľadávky, predmet sporu, jeho nenáročnosť a skutočnosť, že sa jedná o drobný spor, ktorý je právne a skutkovo nenáročný a návrh podáva právny zástupca opakovane iba pri zmene generálií, adries a mien účastníkov.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa navrhujúc odpustenie zaplatenia žalovanej sumy a trov konania. V odvolaní namietla premlčanie práva navrhovateľa zo dňa 16. 10.

2012 podľa § 108 Obč. zákonníka majú za to, že uplynula jednoročná premlčacia doba na uplatnenie práva z prepravy. Poukázala tiež na to, že je samoziviteľkou, slobodnou matkou s tromi malými deťmi a nemá finančné prostriedky na zaplatenie pokuty. Vyslovila ochotu dohodnúť sa s navrhovateľom na splátkovom kalendári po 10 eur mesačne.

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu označil tvrdenia odporkyne za bezpredmetné a účelové. Poukázal na to, že odporkyňa, ktorej osobné údaje boli zistené z predloženého občianskeho preukazu, ktorý nie je v súčasnosti evidovaný na stránke Ministerstva vnútra SR ako stratený alebo odcudzený, sa dňa 16. 10. 2012 nepreukázala na výzvu revízora pri cestovaní linkou č. 99 mestskej hromadnej dopravy v Bratislave platným cestovným lístkom, v dôsledku čoho jej vznikla povinnosť zaplatiť dopravcovi cestovné a úhradu vo výške stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav. Súčasne bol odporkyni odovzdaný aj tzv. informačný leták, v ktorom ju navrhovateľ poučil, že ak dlžnú sumu nezaplatí ani do 30. dňa odo dňa cestovania bez platného cestovného dokladu, pristúpi k vymáhaniu dlhu prostredníctvom advokátskej kancelárie, kedy vzrastie pôvodná pohľadávka v dôsledku uplatnenia nároku advokátom s tým, že ak sa pošte nepodarí doručiť pokus o zmier - výzvu na zaplatenie, nie je to prekážkou podania žaloby. Nakoľko odporkyňa aj napriek výzve doručenej jej dňa 26. 11. 2012 svoj dlh neuhradila, navrhovateľ sa obrátil na súd s návrhom na vydanie platobného rozkazu. Návrh bol vzhľadom na uvedené uplatnený dôvodne a neobstojí ani odporkyňou vznesená námietka premlčania, nakoľko jednoročná premlčacia doba v danej veci začala plynúť dňa 17. 10. 2012 a navrhovateľ návrh na vydanie platobného rozkazu súdu doručil dňa 7. 5. 2013, t. j. pred jej uplynutím. Záverom dal do pozornosti odvolacieho súdu skutočnosť, že odporkyňa svoje tvrdenia o zlej finančnej situácii nepodložila žiadnymi listinnými dôkazmi.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné.

Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Obč. zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

Podľa § 101 Obč. zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 108 Obč. zákonníka sa práva z prepravy premlčujú za jeden rok s výnimkou práv na náhradu škody pri preprave osôb.

Podľa § 563 Obč. zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu cestovného a úhrady pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom v celkovej výške 50,70 eur podľa § 760, § 772 Obč. zákonníka, § 14, § 16 a § 17 ods. 2 zák. č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave v znení účinnom od 1. 3. 2012. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že odporkyňa sa dňa 16. 10. 2012 na výzvu revízora pri kontrole cestovných lístkov v autobusovej linke č. XX o 8.07 hod. v Bratislave nepreukázala platným cestovným lístkom, čím porušila konkludentne uzatvorenú zmluvu o preprave osôb podľa § 760 Obč. zákonníka. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (dopravcovi) cestovné a sankčnú náhradu za nepreukázanie sa platným cestovným lístkom. Na vecnej správnosti prvostupňového rozhodnutia nič nemenia ani odvolacie námietky odporkyne, v ktorých namietala premlčanie uplatneného nároku a svoju nepriaznivú finančnú situáciu, ktorú žiadnym spôsobom nepreukázala a ktorá ju sama o sebe nezbavuje zodpovednosti za porušenie zmluvného záväzku. Pri posudzovaní odporkyňou namietaného premlčania nároku, vychádzal odvolací súd z postavenia účastníkov konania. Navrhovateľ ako prepravca pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, ktorou je okrem iného aj pravidelná cestná hromadná mestská doprava osôb, odporkyňa ako cestujúca nekoná pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a nemá možnosť individuálneho dojednanie podmienok, za akých bude navrhovateľom ponúkané služby v oblasti prepravy využívať a nemá ani možnosť podstatným, resp. žiadnym spôsobom zasahovať do prepravcom vopred pripraveného verejného návrhu na uzavretie zmluvy uzatvárateľ vo

viacerých prípadoch. Premlčanie žalovaného nároku mal súd v danom prípade s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1. 5. 2014, vzhľadom na skutočnosť, že vzťah založený medzi účastníkmi konania zmluvou o preprave osôb spĺňa atribúty spotrebiteľského vzťahu, povinnosť skúmať z úradnej povinnosti, t. j. ex offa a pokiaľ návrhu vyhovel, vychádzal z toho, že nárok v danej veci nie je premlčaný, s čím sa odvolací súd rovnako stotožnil. Odporkyňa cestovala v dopravnom prostriedku navrhovateľa bez platného cestovného lístka dňa 16. 10. 2012, kedy bola súčasne zamestnancom navrhovateľa vyzvaná na úhradu cestovného a úhrady za nepreukázanie sa platným cestovným lístkom. Nasledujúcim dňom preto začala plynúť jednoročná premlčacia doba v zmysle ust. § 108 Obč. zákonníka v spojení s § 563 Obč. zákonníka, v ktorej sa premlčujú oba návrhom uplatnené nároky zo zmluvy o preprave, resp. z jej porušenia, a v ktorej musí byť nárok veriteľa uplatnený na súde (nemusí byť o ňom v priebehu tejto lehoty aj rozhodnuté, ako sa zrejme domnieva odporkyňa). Nakoľko návrh bol podaný na súde osobne dňa 7. 5. 2013, t. j. v rámci plynutia jednoročnej premlčacej doby, ktorej koniec pripadol na 17. 10. 2013 (štvrtok), navrhovateľom uplatnený nárok nemožno považovať za premlčaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní plne úspešnému navrhovateľovi podľa § 10 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 29,99 eur, a to za 1 úkon právnej služby á 16,60 eur: vyjadrenie k odvolaniu doručené súdu dňa 26. 1. 2015, režijný paušál: 1x á 8,39 eur + 20 % DPH v sume 5,- eur. Prihliadol pritom na zrejmu sčítaciu chybu, kedy navrhovateľ si v správnej výške vyčíslil odmenu za jeden úkon právnej služby vo výške 16,60 eur, režijný paušál v sume 8,39 eur + 20 % DPH, avšak túto nesprávne spočítal, keď výsledok určil sumou 20,03 eur namiesto 29,99 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.